

Læsioner, de Fisk faar, der fanges med de moderne Savlystre. Det drejer sig jo dog om ikke at lægge flere Hindringer i Vejen end højst nødvendigt for Erhvervets Udøvelse. Det, Fiskerne sætter Pris paa, er, at de ikke bliver tvunget til, saa snart Fiskene kommer i Land, enten straks at sælge dem eller slaa dem ihjel. Det, at man gaa i Lovforslaget har indført Bestemmelser om Piglyster, vil i mange Tilfælde gøre Prisen for Fiskene ringere, end den ellers vilde blive, men det har man altsaa accepteret, idet man er gaaet ud fra, at de Saar, Fiskene paa den Maade faar, er af den Natur, at man som Regel kan gaa ud fra, at de er ret følelige og smertefulde. Derimod var vi jo, som sagt, blevet enige om, at Savlyster og Krog kunde bibeholdes som hidtil, idet vi ingen Lovregler har haft om disse Forhold før. Jeg maa af disse Grunde meget anbefale det høje Ting ogsaa at forkaste Ændringsforslag Nr. 2, men medens jeg ikke kan sige om dette Ændringsforslag, at dets Vedtagelse i den Grad kan lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse, at dette ikke kan blive vedtaget, tør jeg nok udtale, at vedtages Ændringsforslag Nr. 1, faar vi ikke denne Lov gennemført i denne Samling, og saa bevarer vi netop den Paragraf, som de ærede Medlemmer ønsker skulde rettes.

la Cour: Den højtærede Landbrugsminister mente, det var mindre smerteligt for Fisken at blive fanget med Krog og Savlyster end med Piglyster, og omtalte, at de nymodens Savlystre ikke saarer Fisken ret meget. Ja, det er maaske de gamle, jeg kender, men de saarer den i hvert Fald ganske overordentligt. De kan omtrent skære en Aal helt over, idet den indfanges. Det kan heller ikke undgaas, at Krogen, som Fisken faar i Munden, saarer den, ellers vilde den selvfølgelig blive ved at kæmpe, indtil den kom fri af Krogen, altsaa fik det Kød revet i Stykker, som Krogen holder fast i. Den kæmper imidlertid ikke saa længe; den lader sig netop bære op med Krogen, fordi det smerter, hver Gang den gør et Forsøg paa at kæmpe. Nu skulde man altsaa af Hensyn til Fiskerne ikke paabyde at dræbe Fiskene straks, man skulde have Lov til at føre disse Dyr levende i Land, holde dem flere Dage i Hyttefad, fordi de dog bliver holdt i Live. Ja, jeg kan rive et Øje ud paa en Torsk eller rive dens Kæbe i Stykker, uden at den derfor straks dør. Det vil naturligvis tage Tid, inden Døden

indtræder. — Jeg kan kun sige, at jeg vil bede det høje Ting støtte mit Ændringsforslag Nr. 2, som det efter min Mening er aldeles rimeligt at vedtage, naar vi har Medlidenhed med de Dyr, vi fanger.

Ændringsforslag Nr. 1 har den højtærede Minister aabenbart ikke synderligt tilovers for. Han taler om, at hvis Lovforslaget ikke bliver vedtaget i den Form, hvori det allerede er vedtaget, kommer der ingen Lov i denne Samling, og saa har de ærede Forslagsstillere heller ingen Glæde af Vedtagelsen af deres Ændringsforslag, for saa bliver vi ved det gamle. Jeg tror nu ikke, det havde været noget stort Tab, om vi var blevet ved det gamle, men jeg mener, at saa snart vi skal til at udarbejde en Lov og virkelig vil tage Hensyn til, hvad der er rimeligt og naturligt, maa vi stille de Ændringsforslag, vi finder det nødvendigt at stille. Ved anden Behandling sagde jeg, at jeg troede, vi ikke havde behøvet at forandre den Ordning, vi fik i 1907. Fiskeriet har været i stor Fremgang, men den højtærede Minister mente, det var paa Tide at ændre Loven, og har derfor forelagt Lovforslaget. Men naar vi skal give Lovforslaget den Form, vi anser for rigtig, maa vi stille vore Ændringsforslag. Jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme for begge de her stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 7 af *la Cour* og *Nordby* (se foran)

forkastedes med 28 Stemmer mod 7.

Ændringsforslag under Nr. 2 til § 14 af *la Cour* og *Nordby* (se foran)

forkastedes med 25 Stemmer mod 9.

Lovforslaget sattes derefter til Forhandling.

Nordby: Det Mindretal, hvortil jeg har hørt ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, har gjort, hvad det kunde, for at rette de Urimeligheder, der er blevet indført ved den saakaldte Aalegaardsparagraf i Saltvandsfiskeriloven af 4. Maj 1907. Vore Ændringsforslag er alle forkastede, og vort Arbejde synes saaledes at være uden Frugt. Det er trist at maatte erkende dette, da jeg er overbevist om at staa paa Rettens Grund. Ligesom ved Afstemningen i dette høje Ting den 17. April 1907 — altsaa i Dag for 10 Aar siden —